

פרשת שופטים

רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס (יז, טז)

וברש"י לא ירבה לו סוסים אלא כדי מרכבתו שלא ישיב את העם למצרים שהסוסים באים משם, כמה שנאמר בשלמה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה.

והקשה הרמב"ן מירושלמי סוף סנהדרין דאיתא התם לישיבה אי אתה חוזר אבל אתה חוזר לסחורה לפרקמטיא ולכבוש את הארץ.

וכן קשה על רש"י מהא דאיתא ביומא (לה,א) דניקנור הלך להביא דלתות ממצרים, וכתב הגב"א דודאי לא עבר באיסור שא"כ לא הוי מתרחשא ליה ניסא, וכ"כ שם בתו"י שלא עבר, והביא הספרי כד' הירושלמי דלסחורה ומלחמה מותר לשוב למצרים.

ויש ליישב שיטת רש"י ע"פ מש"כ הר"י פערלא (ל"ת רל"ה) בהא דמנה הבה"ג שני לאוין באיסור השיבה למצרים, לאו דלא תוסיפון לראותם דפ' בשלח, ולא דלא תוסיפון לשוב דפ' שופטים, והק' הרי אין מונים לאו שחוזר על עצמו כמה פעמים, ותו דא"כ ימנה גם הלאו שבפ' כי תבא, שכן איתא בירושלמי (סוכה פ"ה ה"א) בג' מקומות נצטוו ישראל שלא לשוב למצרים.

ותי' הרי"פ דשני ענינים חלוקים הם הלאו דפ' בשלח לא תוסיפון לראותם, שזה הוי לאו על העם המצרי, וגם אם יהיו במקום אחר יהיה אסור לשוב אליהם, והלאו דלא תשובו דפ' שופטים הוי לאו על המקום במצרים גם אם לא יהיה העם המצרי שם, ולכן מנה הבה"ג בתרתי, כיון שהם אכן לאוין חלוקים, אבל הקרא דפ' כי תבא הוי רק חזרה על אותו ענין ואתו נמנה ללאו בפנ"ע.

ומעתה י"ל בדעת רש"י שהאיסור על הישיבה במצרים הוי רק לישיבה ולא לסחורה, אכן האיסור דלא תוסיפון לראותם שקאי על העם נאסר גם לסחורה, ומדויק היטב מה שפי' רש"י בסנהדרין שהחשש הוא שמא יבואו לקנות סוסים במצרים ויעברו בלאו דלא תוסיפון לראותם, ולמה לא פי' שעבר על הלאו הכתוב שם בפ' המלך לא תוסיפון לשוב. אלא דלפ"ז א"ש, שכן רש"י פי' שהחשש הוא שישוב לסחורה של סוסים, וא"כ שייך רק הלאו של לא תוסיפון לראותם

מקור: רבי צבי דרבקין שליט"א